

Sygn. akt II K 352/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczenko

Protokolant st. sekretarz sądowy Agnieszka Dębowa

przy udziale Prokuratora----

po rozpoznaniu dnia 22.10.2018r

sprawy **P. K.**, syna R. i E. z domu W., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 stycznia 2018 roku w K. na ul. (...), kierował w strefie ruchu lądowego samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...), znajdując się pod wpływem środka odurzającego w stężeniu 5,43 ng/ml delta9 - (...) i jego metabolitu tj. karboksy - (...) w stężeniu 18,0 ng/ml które działają na ośrodkowy układ nerwowy jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 promila we krwi

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. uznaje oskarżonego **P. K.** za winnego zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych płatne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
4. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w punkcie drugim środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 stycznia 2018r.,
5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 stycznia 2018r. godz. 18.10 do 14 stycznia 2018r. godz. 22.00,
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 836,96 (osiemset trzydzieści sześć złotych 96/100) tytułem kosztów sądowych.

SSR Agnieszka Wachlaczenko

II K 352/18

UZASADNIENIE

W dniu 14 stycznia 2018 r. oskarżony P. K. w K. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Oskarżony nie znajdował się pod wpływem alkoholu jednak był się pod wpływem środka odurzającego w momencie pobierania krwi w stężeniu 5,43 ng/ml delta9 - (...) i jego metabolitu, tj. karboksy - (...)

w stężeniu 18,0 ng/ml W takim stężeniu środki te działały na układ nerwowy kierującego jak alkohol w stężeniu przekraczającym 0,5 promila we krwi

(dowód: sprawozdanie – k. 27, protokół użycia testera narkotykowego – k. 7-8, zeznania świadka D. L. – k. 15, notatka urzędowa – k. 1).

Oskarżony P. K. ma 22 lata. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest elektromechanikiem. Obecnie pracuje za granicą. Nie ma majątku większej wartości. W momencie wyrokowania nie był karany, w tym za czyn z art. 177§ 1 k.k.

(dane osobowe – k. 35, karta karna – k. 46, 61).

Sąd dał wiarę zebranych w sprawie dowodom ponieważ nie ujawniły się okoliczności nakazujące zakwestionować rzetelność lub autentyczność tych dowodów.

Zgodnie z treścią art. 178a § 1 k.k. karze podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Jak wynika ze sprawozdania z badania toksykologicznego stwierdzone we krwi oskarżonego stężenia substancji odurzających uprawniają do przyjęcia, iż substancje te działały na układ nerwowy oskarżonego jak alkohol w stężeniu przekraczającym 0,5 promila alkoholu. Nieadekwatne do sytuacji zachowanie oskarżonego zaobserwował to też funkcjonariusz Policji.

Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Normy i konsekwencje dotyczące prowadzenia pojazdów przez kierowców znajdujących się czy to w stanie nietrzeźwości, czy to w stanie po użyciu środków odurzających są szeroko rozpropagowane.

Sąd nie dopatrył się okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu oskarżonego.

Wprawdzie w momencie popełnienia czynu oskarżony był osobą karaną (w tym za czyn z art. 177§ 1 k.k.) jednak w ocenie Sądu, w momencie wyrokowania doszło do zatarcia tych skazań.

Mimo to nie ujawniły się żadne okoliczności nakazujące łagodniejsze potraktowanie oskarżonego. W związku z uprzednim skazaniem oskarżonemu zostały odebrane uprawnienia do kierowania pojazdami, mimo to nie podziało to na niego wychowawczo, zapobiegawczo. Kierujący pojazdem mechanicznym znajdujący się pod wpływem środków psychoaktywnych powoduje podobne zagrożenie jak nietrzeźwy kierowca. Sąd uznał, iż kara 80 stawek dziennych grzywny spełni wymogi określone w art. 53 § 1 i 2 k.k. Nie ujawniły się żadne szczególne okoliczności nakazujące zastosowanie wobec oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego na okres najkrótszy z możliwych, tj. trzech lat. Świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej jest świadczeniem obligatoryjnym. Sąd nie dopatrył się okoliczności nakazujących odstąpić od obciążenia oskarżonego kosztami sądowymi w całości.

SSR Agnieszka Wachlaczanko